

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512200253
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2512200253.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v spore žalobcu: L. B., nar. XX.X.XXXX, bytom R. XX/XXX, C., zastúpený splnomocnencom: Fons iuris, s. r. o., so sídlom Kominárska 2, 4 Bratislava, IČO: 47 240 318, proti žalovanej: J. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/XX, U., zastúpená JUDr. Danielom Pavelkom, advokátom, so sídlom Pribinova 46, Hlohovec, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 16. novembra 2020, č.k. 10C/4/2012-430, takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ruší a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvej inštancie konanie zastavil a o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 163 ods. 1 a 2 CSP, že po prerušení konania uznesením č.k. 10C/4/2012-365 zo dňa 08.10.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.12.2018, nebol podaný v šesťmesačnej lehote návrh na pokračovanie v konaní, nakoľko doručenie žalobcom tvrdeného mailu, ktorého prílohou mal byť návrh na pokračovanie v konaní, zo spisu nevyplýva, a žalobcom preukázaný nebol. Náhrad žalobcom poslaného mailu, ktorý mal podľa tvrdenia žalobcu obsahovať ako prílohu návrh na pokračovanie v konaní, bol datovaný dňom 13.06.2019 o 19.36 hod. a mal byť odoslaný z e-mailovej adresy právneho zástupcu žalobcu do e-mailovej schránky súdu. Predmetný mail však nebol do 10.07.2020 súčasťou spisového materiálu. Cestou podateľne súdu a šetrením cez technického asistenta súdu súd zistil, že predmetný e-mail obsahujúci návrh žalobcu na pokračovanie v konaní, nebol dohľadaný. Rovnaký záver vyplýva i z oznámenia oddelenia informatiky na Krajskom súde v Trnave, z ktorého vyplýva, že nebol nájdený žiadny mail odoslaný dňa 13.06.2019 z adresy a@b.c <mailto:a@b.c> na adresu U...sk <mailto:U...sk>. Na základe uvedeného súd nemal za preukázané, že žalobca v stanovenej lehote, t.j. v lehote šesť mesiacov od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd konanie prerušil, podal riadny návrh na pokračovanie v konaní. Súd z oznámenia oddelenia informatiky na Krajskom súde v Trnave, resp. vyjadrenia Ministerstva spravodlivosti SR (správcu mailových serverov) mal za preukázané, že predmetný e-mail, ktorý mal podľa tvrdenia žalobcu obsahovať návrh na pokračovanie v konaní, nebol do e-mailovej schránky súdu vôbec doručený. Rovnako mal súd za to, že žalobca súdu doručenie predmetného mailu nepreukázal. Preukázané nebolo ani len včasné odoslanie návrhu na pokračovanie v konaní z e-mailovej adresy právneho zástupcu žalobcu. Ďalej súd poukázal na to, že pri elektronickej komunikácii vo forme bežného e-mailu je rozhodujúci okamih doručenia e-mailovej správy, nie okamih jej odoslania (uznesenie Ústavného súdu SR z 01.04.2020, sp. zn. IV.ÚS 115/2020). Predmetom spisu sa návrh na pokračovanie v konaní stal až na základe výzvy súdu zo dňa 26.05.2020, keď ho žalobca predložil súdu dňa 10.07.2020. Lehota na podanie návrhu na pokračovanie v konaní však uplynula dňom 14.06.2019, a preto doručenie návrhu na

pokračovanie v konaní súdu bolo po lehote, a súd bol preto povinný podľa § 163 ods. 2 CSP obligatórne konanie zastaviť. O trovách konania súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Nakoľko v tomto prípade nemožno žiadnej zo strán pripísať procesné zavinenie na zastavení konania (právo podať návrh na pokračovanie v konaní mali obe strany), súd rozhodol o trovách konania tak, že žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V prvom rade uviedol, že v predmetnej veci neboli splnené podmienky pre zastavenie konania, ale ani pre prerušenie konania, nakoľko ani žalobca a ani žalovaná nikdy nenavrhovali konanie prerušiť. Žalovaná podľa jeho vedomostí len súhlasila s návrhom žalobcu na odročenie konania, a nie prerušenie konania. Rovnako on navrhoval pojednávanie odročiť, a nie konanie prerušiť. Mal preto za to, že už samotné prerušenie konania a samotné uznesenie nemá oporu v procesnom postupe, a nie je v súlade s návrhmi strán sporu. Ďalej uviedol, že súd prvej inštancie v danej veci rozhodoval na základe dokladov a dôkazov, ktoré pred svojím rozhodnutím nedoručil stranám sporu na vyjadrenie sa k nim, a predmetné doklady doručoval až s rozhodnutím. On sám pritom na základe výzvy súdu zo dňa 26.05.2020 doložil súdom požadované doklady, no súd napriek tomu vo veci rozhodol napadnutým uznesením bez toho, aby pred rozhodnutím doručil dôkazy, o ktoré opiera rozhodnutie o zastavení konania. Bol toho názoru, že v danom prípade ide zo strany súdu o arbitrárne rozhodnutie, keď rozhodol na základe vyjadrenia pracovníkov súdu bez možnosti reagovania na predložené dôkazy a bez toho, aby riadne odôvodnil, prečo neakceptoval doklady, ktoré vyžiadal výzvou od neho, a ani prečo akceptoval dôkazy - vyjadrenia zamestnancov súdu, ktoré si sám zabezpečil. Poukázal na to, že v danom prípade ide o zastavenie celého konania, čo znamená nezvratný proces, a teda aj zásah do procesných práv strán sporu, a to nielen žalobcu, ale aj žalovanej v predmetnej veci, kde zastavenie konania znamená nemožnosť ďalšieho uplatňovania práv strán sporu. V takomto prípade, ak by aj boli pochybnosti o tom, či je niečo doručené alebo nie, je potrebné posúdiť danú vec a vyhovieť odvolaniu žalobcu. On pritom preukázal, že daný e-mail odoslal, rovnako preukázal obsah dokumentu, ako aj prílohy, ktorú súdu zasielal. Len ťažko môže pritom preukazovať skutočnosť, že niečo nebolo doručené súdu do jeho e-mailovej schránky, ku ktorej nemá prístup a je presvedčený, že predmetné podanie posielal, čo doložil aj správou, ktorú má k dispozícii. Rovnako nemal vedomosť o tom, že by podanie nebolo prijaté súdom. Z predmetného tvrdenia a rozhodnutia súdu na základe vyjadrenia pracovníkov súdu, krajského súdu, v presvedčení, že podanie nebolo doručené, a to aj pri všetkých pochybnostiach, v prípade akceptácie rozhodnutia odvolacím súdom tak môže zakladať pochybnosti aj v iných konaniach, kde ad absurdum súd môže tak svojvoľne skonštatovať, že nič súdu nebolo doručené prostredníctvom mailu alebo telefaxu, a tak na základe prípadnej svojvoľne môže zastaviť konanie, a to napriek tomu, že podanie bolo zo strany žalobcu zaslané. Žalobca posielal prostredníctvom mailu podanie s elektronickým podpisom, a teda splnil podmienky stanovené zákonom a navrhol pokračovať v konaní, ako to stanovuje zákon, v stanovenej lehote. Pokiaľ podateľňa súdu predmetné podanie žalobcu nezaregistrovala alebo nezaevidovala, nemôže žalobca zodpovedať za vzniknutú situáciu. Poukázal tiež na to, že v predmetnej veci bolo vzhľadom na typ a druh konania nevyhnutné, aby súd vyzval strany, pokiaľ mal za to, že nebol doručený návrh na pokračovanie v konaní, či trvajú ďalej na podanej žalobe, a to práve pre špecifickosť konania a postavenie strán sporu judicium duplex, kde žalobu podávajú de facto a de iure obe strany sporu, práve pre možnú litispendenciu v prípade zastavenia konania. Rovnako žalobca aj napriek tomu, že trvá na tom, že podával podanie o pokračovanie v konaní riadne a včas, poukázal aj na povinnosť súdu poučiť strany sporu v prípade prerušenia konania, aké následky má zastavenie konania v predmetnej veci.

4. Žalovaná sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

5. Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 CSP a § 357 písm. a/ CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, pretože napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie nie je vecne správne.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 10C/4/2012 je vyporiadanie zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým súd konanie podľa ust. § 163 ods. 2 CSP zastavil a rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

8. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že súd prvej inštancie uznesením zo dňa 8.10.2018, č.k. 10C/4/2012-365 konanie prerušil, pričom z odôvodnenia citovaného uznesenia vyplýva, že tak urobil v zmysle ust. § 163 ods. 1 CSP vzhľadom na to, že strany sporu zhodne navrhli pojednávanie odročiť. V odôvodnení súd strany poučil, že v prípade nepodania návrhu na pokračovanie v konaní v lehote do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia súd konanie zastaví. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.12.2018.

9. Následne súd uznesením zo dňa 17. júna 2019, č.k. 10C/4/2012-370 konanie zastavil a o nároku na nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania, pričom uznesenie odôvodnil nepodaním návrhu na pokračovanie v konaní podľa § 163 ods. 2 CSP do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania.

10. Na základe v zákonnej lehote podaného odvolania zo strany žalobcu, ktorý v prílohe k odvolaniu doručil fotokópiu e-mailového podania, z ktorého vyplýva, že dňa 13.06.2019 o 19.36 hod. odoslal podateľni Okresného súdu Piešťany v prílohe návrh na pokračovanie v konaní, ktoré podanie však nebolo súčasťou spisového materiálu, odvolací súd uznesením zo dňa 14. apríla 2020, č.k. 11Co/229/2019-394 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že je potrebné preveriť tvrdenia žalobcu o zaslaní návrhu na pokračovanie v konaní.

11. Súd prvej inštancie preto vykonal šetrenie cestou podateľne súdu, oddelenia informatiky na Krajskom súde v Trnave a Ministerstva spravodlivosti SR (správcu mailových serverov), pričom nebolo zistené a preukázané doručenie predmetného e-mailu žalobcu do mailovej schránky okresného súdu.

12. Žalobca predložil mail odoslaný z e-mailovej adresy právneho zástupcu žalobcu a@b.c <mailto:a@b.c> dňa 13.06.2019 o 19.36 hod. na adresu U...sk <mailto:U...sk> s predmetom 10C/4/2012 - návrh na pokračovanie v konaní s označenou prílohou 10C 4 2012 návrh na pokračovanie v konaní (2).zep so správou, že v prílohe zasiela návrh na pokračovanie v konaní. Doložil tiež návrh na pokračovanie v konaní zo dňa 12.06.2019 adresovaný okresnému súdu, ktorý mal byť prílohou mailu, opatrený pečiatkou Slovenskej pošty, a.s., Partizánska cesta 9, Banská Bystrica, spolu s osvedčovacou doložkou Slovenskej pošty, a.s., z ktorej vyplýva, že pôvodný elektronický dokument bol autorizovaný kvalifikovaným elektronickým podpisom dňa 13.06.2019 o 19.32 hod., pričom autorizáciu vykonala J. F., Fons iuris, s.r.o.

13. Vzhľadom na to, že lehota na podanie návrhu na pokračovanie v konaní uplynula dňom 14.06.2019, bol by podaný návrh na pokračovanie v konaní v prípade jeho riadneho doručenia podaný včas (§ 121 ods. 5 CSP).

14. Podľa stabilizovanej judikatúry Ústavného súdu SR zmyslom a účelom základného práva na súdnu a inú ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) je zaručiť každému reálny prístup k súdu. Tomu zodpovedá povinnosť všeobecného súdu o veci konať a rozhodnúť (I.ÚS 62/1997, II.ÚS 26/1996). K porušeniu základného práva na súdnu ochranu by došlo vtedy, ak by komukoľvek bola odmietnutá možnosť domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, a ak by súd odmietol konať a rozhodnúť o podanom návrhu (žalobe) fyzickej alebo právnickej osoby (I.ÚS 35/1998). Z judikatúry ústavného súdu tiež vyplýva, že ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I.ÚS 4/1994). Obsah práva na súdnu ochranu v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, ale jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu (I.ÚS 26/1994). K odňatiu práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR preto dochádza aj vtedy, ak sa niekto domáha svojho práva na súde,

ale súdna ochrana tomuto právu nie je priznaná, alebo nemôže byť priznaná v dôsledku konania súdu, ktoré je v rozpore so zákonom (III.ÚS 7/2008).

15. Najvyšší súd SR vo viacerých rozhodnutiach uviedol, že o porušenie práva na spravodlivý proces (predtým odňatie možnosti konať pred súdom) ide tiež v prípade postupu súdu, ktorý sa z určitého procesného dôvodu odmieta zaoberať meritom vecí (odmieta podanie alebo konanie zastaví, alebo odvolací súd odmieta odvolanie), hoci procesné predpoklady pre taký postup nie sú dané (R 23/1994, R 4/2003, 1 Cdo 41/2000, 2 Cdo 119/2004, 3 Cdo 108/2004, 3 Cdo 231/2008, 4 Cdo 20/2001).

16. Podľa čl. 3 ods. 1 Základných princípov Civilného sporového poriadku súd musí vykladať každé ustanovenie Civilného sporového poriadku v súlade s Ústavou SR, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodno-právnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora EÚ, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené. Vzhľadom na význam práva na súdnu ochranu v právnom štáte pre záver o nesplnení podmienok konania nepostačuje iba pochybnosť o ich splnení, ale nesplnenie podmienok konania musí byť preukázané mimo rozumných pochybností. Pokiaľ teda súd nemá preukázané mimo rozumných pochybností, že procesný úkon nebol včas urobený alebo procesné právo nebolo včas uplatnené, musí vychádzať z predpokladu, že sa tak stalo (I.ÚS 119/2007, III.ÚS 249/2008, III.ÚS 331/2004, IV.ÚS 379/2008, ako aj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8 Cdo 75/2019).

17. Podľa názoru odvolacieho súdu v prejednávanej veci nebolo preukázané mimo rozumných pochybností, že procesný úkon žalobcu nebol urobený včas, keď žalobca preukazoval podanie návrhu na pokračovanie v konaní fotokópiou mailu, ktorý bol odoslaný v zákonnej lehote, a ktorého prílohou mal byť návrh na pokračovanie v konaní, ktorý bol podpísaný zaručeným elektronickým podpisom pár minút pred odoslaním mailu, a potom skutočnosť, že nedošlo z rôznych dôvodov k doručeniu mailu adresátovi (prvoinštančnému súdu), nemôže byť na ťarchu žalobcu, ktorý vychádzal z toho, že pri riadnom a bezproblémovom priebehu by bol návrh na pokračovanie v konaní doručený včas. Na základe uvedeného bolo teda potrebné vychádzať z predpokladu, že žalobca podal návrh na pokračovanie v konaní včas.

18. Vady konania vymedzené v ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP sú porušením základného práva strany na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj citovaný čl. 46 a nasl. Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9.12.1994), Komisie (napr. stanovisko vo veci E. R. T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu SR (napr. nález sp. zn. I.ÚS 226/03), treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie a porušenie práva strany na spravodlivý súdny proces, keď súd nesprávnym procesným postupom znemožní strane uskutočňovať jej procesné práva i tým, že zastaví konanie bez splnenia predpokladov ustanovených Civilným sporovým poriadkom.

19. Ďalšie argumenty strán odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, keď i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzanými stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009 a pod.). Na ďalšiu argumentáciu strán, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci a zachádzajúcu do zbytočných podrobností, s ktorou sa už vypořiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia prvoinštančný súd, teda odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

20. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil, keď uvedený nedostatok nebolo možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom, a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21. Po vrátení veci bude súd pokračovať v konaní vo veci samej a po vykonaní navrhnutých dôkazov vo veci rozhodne, pričom svoje rozhodnutie i v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP riadne odôvodní.

22. Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).